

Quin mal Rato!

El test de la crisi dels carburants és indiscutible: el govern espanyol ha estat un dels últims governs europeus a reaccionar i a buscar-hi solucions. Recordem que el problema és el mateix per a tots els països europeus i que va començar al mateix temps (EL TEMPS del 13 al 19 de juny ja anunciava "protestes a tot el món per l'augment de preu dels carburants"). Per què aquest retard a l'hora d'afrontar la primera crisi econòmica important que es produeix des que el Partit Popular va arribar a la Moncloa? Per prudència?

Per desgràcia per als governats, que pateixen en butxaca pròpia aquest problema, tot indica que José María Aznar i Rodrigo Rato han estat més maldrestes que no pas prudents. El primer paquet de mesures serioses per afrontar la crisi van presentar-lo al Congrés

dels Diputats fa pocs dies, en una iniciativa conjunta del PP i Convergència i Unió (CiU). És a dir, després de tres mesos que les primeres protestes hagueren encés el llum d'alarma, després que el PSOE de Zapatero i Jordi Sevilla haguera fet les seues propostes, i després que els sectors més perjudicats hagueren començat a mobilitzar-se de valent. El mateix govern ha fet bona la màxima de "qui no plora no mama", establint un precedent desafortunat.

En definitiva, aquesta crisi ha posat de manifest que una bona part dels encerts d'Aznar i el seu equip en política econòmica eren mèrit de la situació general de bonança, més que de la gestió governamental. Els experts ja ho deien, encara que fins ara no hi havia proves conclouents. Però en poc temps s'han acumulat unes quantes evidències clamoroses.

Recordem-les: la primera reacció del ministre d'Economia, Rodrigo Rato, va ser per Sant Joan, quan va aprovar un decret que permetrà la introducció de competència en el sector de les gasolineres, però a uns quants anys vista. Ineficaç, per tant, a curt termini. Després, en ple mes d'agost, va anunciar que anava a publicar a través d'Internet la llista de preus de les gasolineres, cosa que va ser un autèntic fiasco. Ja a començaments de setembre va sorprendre'ns amb una altra novetat: la congelació

de l'impost d'hydrocarburs. És a dir, que el pròxim mes de gener no s'apujarà l'impost (només faltaria aquesta!) I l'última de totes va ser quan Rato en persona va recomanar a la gent que no consumesca tanta gasolina.

És difícil trobar una llista de despropòsits tan lamentable. I això, potser, encara ha irritat més

els sectors més perjudicats, en lloc de desmobilitzar-los. D'aquesta manera, el govern espanyol s'ha equiparat definitivament amb els seus col·legues europeus, amb camions i tractors bloquejant les carreteres en senyal de protesta.

És probable que, de moment, el paquet de mesures presentat al Congrés per PP i CiU no convinga del tot als afectats, sobretot perquè els efectes no són immediats i els transportistes, taxistes, pagesos i pescadors ja fa temps que pateixen l'encariment dels carburants. Mentre el govern Aznar evita amb arguments puritans la mesura més eficaç i popular, que seria la baixada directa dels impostos que graven els carburants, les arques d'Hisenda i els beneficis de les empreses petrolieres continuen engreixant-se a costa dels contribuents i consumidors. ■

"El govern espanyol s'ha equiparat definitivament amb els seus col·legues europeus: amb camions i tractors bloquejant les carreteres en senyal de protesta pel preu dels carburants."

GALERIA

71

Barcelona s'omple de teatre i música de carrer

Núria Zayas

Del 21 al 25 de setembre es celebra la Mercè, festa major de Barcelona.

OPINIO

11

Vidal-Quadras no ha perdut

Enric Rimbau

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Sant Tornem-hi

Miquel Ramon

15

Exhibicions

Pau Viciano

17

Crisi i recuperació...

Ricard Pérez Casado

18

El sistema 'Carnívor'

Xavier Vinader

18

De Bratislava a Kabul

Llibert Ferri

18

Les explicacions de la...

Jordi Fortuny

19

Rumors i maldiences

J. J. Pérez Benlloch

19

Tancar la paradeta

Pere Martí

82

Racisme. Literatura

Joan Francesc Mira